

És hogyan gy?lölnek a liberálisok?

2013 február 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Hosszú és érdekes cikket tett közzé még januárban a Népszabadság Szummer Csaba pszichológustól, aki Bayer Zsoltnak a Magyar Hírlapban nagy port felkavart írásáról szólva a cigányságra vonatkozó következtetését és hangnemét elemezte a lapban.

Mint írta, „*Bayer szerint […] a cigányok »jelent?s része«, »a cigányság ezen állattá lett fele« csakis magának köszönheti, hogy többet b?nözik, kisebb impulzuskontrollal rendelkezik, mint a »rendes« cigányság és a többségi társadalom túlnyomó része. […] A nemzeti (szoc)radikál szerint pedig »az állatoknak« csak össze kell kapniuk magukat, legy?zni lustaságukat és alantas ösztöneiket. Ha pedig nem teszik, akkor »ne legyenek! «*”

Ezután Bayer kijelentéseit a liberális oldal magatartásával összevetve így fogalmazott Szummer Csaba: „*De vajon nem ezt kívánja-e szíve legmélyén olykor-olykor a virtigli liberális is, amikor a széls?jobbal találkozik? Emlékszünk Kornis kifakadására. »?k (a széls?jobb – Sz. Cs.) gy?lölnek. ?szintén. Mi, liberálisok pedig képtelenek vagyunk kimondani, amit szerintem valójában érzünk, hogy ti. mi még sokkal jobban gy?lölünk titeket, mint ti minket.« Kornis egyedi indulatait fejezték volna ki csupán ezek a mondatok? Nem hiszem. Inkább a liberális értelmiségben elfojtott kollektív tudattalan vulkánkitörésének gondolnám ?ket.*”

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

16 oldal – Ára: 4,80 Ft

NÉPSZABADSÁG

1989. július 7., péntek — A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI LAPJA — XLVII. évfolyam, 158. szám

ELHUNYT KÁDÁR JÁNOS

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága mély fájdalommal tudatja a párt tagságával és az egész magyar néppel, hogy 1989. július 6-án, csütörtökön 9 óra 16 perckor hosszan tartó, súlyos betegség után elhunyt Kádár János elvtárs.

Temetéséről később intézkednek.

BÚCSÚ

Mivel az elemzés során Szummer egyetlen, az el?tte ismertek közül feltehet?leg számára a legsúlyosabb esetet, Kornis példáját veti fel csupán a liberális oldalon keletkezett és nyilvánosság el?tt zajlott utálkozás formáiról, nem érdektelen jobban körülnézni, hogy az általában türelmességre int? liberálisok mit szólnak, miként viszonyulnak a saját oldalukon keletkez? gy?lölethez és a holdudvarukhoz tartozó gy?lölköd?khöz, akik az elutasított jobboldali közösségekkel való leszámolásról szólva akár a „végs? megoldás” konkrét formáitól sem riadnak vissza. A számtalan esetb?l vegyünk el? kett?t.

A HétköznaPICSAlódások nev? magyar punkzenekar a 90-es években volt sikerei csúcsán. A jól ismert együttesr?l ekkor s?r?n írtak a liberális lapokban. A Zeneszöveg.hu nev? hírportálon pedig a mai napig zavartalanul olvashatók szövegeik, megtekinthet?k produkcióik, annak ellenére, hogy „tev?legesen uszítanak egy meghatározott társadalmi csoport elleni cselekedetekre”. Ez a sommás jogi ítélet az egykori TASZ-os elnökt?l, a jogvéd? Schiffer Andrástól származik, aki a minap Bayer Zsolt írását és a szerz?t min?sítve ekképp ismertette a liberális LMP jogi álláspontját a sajtónak az egyre nagyobb botrányt okozó cikkr?l.

De visszatérve a punkegyütteshez, több szerzeménye is idecitálható megfelel? példaként, ám talán elegend? az 1994-ben keletkezett, a Nyaljátok ki! cím? lemezér?l származó, Nemcsak a széls?jobb… cím? száma. Népszer?sítéséhez, elterjesztéséhez a retró kiválasztása nem lehetett véletlen, mivel Magyarországon több generáció is jól ismerte Aradszky László Nem csak a húszéveseké a világ cím? rémesen egyszer?, és az unalomig sugárzott slágerét, amelyhez a punkzenészek Megyeri Ferenc költeményét kölcsönözték.

Íme pár sor, amelyb?l könnyen megállapítható, hogy a szöveg a 18 évvel ezel?tti magyar társadalomban nemcsak érzékenységet sérthetett, és félelmet kelthetett, hanem kimerítheti a Schiffer András által emlegetett uszítást is. *„Mostanában mindig szebb országról álmodom / Skinheadmentes övezet és munkatáborok / Egyenl?ség testvériség várhat itt reánk / Anarchista boldogság és halott burzsoák / Nem csak a széls?jobboldalé a világ / Az úton még poroszkál / Néhány balos hadosztály / És ha majd gy?zünk, újra verjük a kulákot / Minden újgazdagra várnak a gulágok. / Nekem csak egy Baader vagy egy Meinhof lehet h?s / De fasisztákkal szemben te sem lehetsz közömbös / Mert aki ma semleges, holnap jobboldali / És holnapután úgy végzi majd, mint a Szálasi. […] Nem csak a széls?jobboldalé a világ / Az úton még poroszkál / Néhány balos hadosztály / És ha majd gy?zünk, átformáljuk a világot / Felkötünk minden rohadt Horthy-imádót.”*

A szövegnek Szummer Csabához hasonlóan elvégzett mélyebb elemzését?l most eltekintve az mindenképpen leszögezhet?, hogy a gondolatsor Horn Gyula kormányzása alatt biztosan félelmet keltett több társadalmi csoportban, a Recsket túlél?kben vagy az ’56-os meghurcoltakban például. Emellett az is pontosan érzékelhet?, hogy az együttes „*tev?legesen uszít meghatározott társadalmi csoport elleni cselekedetekre*”. Hiszen ilyen slágerek nyomán nem érezhette magát biztonságban az eszerint feltehet?leg bírósági eljárás nélkül elpusztításra vagy munkatáborokra ítélt b?rfej?ek csoportja.

Valószín?leg a földjükt?l az államosítással megfosztott, s a rendszerváltás után az els? jobboldali kormány alatt kárpótlást kapott parasztokban, a Gulag borzalmait átéltek csoportjában és ezek utódaiban is el?hívhatta a sláger uszító szövege az indokolt rettegést. A baloldalért nem feltétlenül rajongó „semlegesek”, valamint a jobboldali nézeteket vallók nincsenek kevesen Magyarországon. ?k, ha egy ilyen szám alkotói ellen nem indul rend?rségi eljárás, s?t, a tev?leges uszítás szabadon hozzáférhet? sláger lesz, akkor biztosan nem merik vállalni véleményüket, mivel az automatikusan Szálasiéhoz közelít, így aztán a dal szerint akár jogosan fel is lógathatják ?ket.

És ne hagyjuk ki a demokráciákban is a fasizmussal/nácizmussal rokonszenvez?, tudatlan embereket sem, akik a dal szerint ugyan nem követnek el b?ncselekményeket, azonban már önmagában a gondolataikkal és véleményükkel a hét minden napján az akasztófa árnyékában érezhetik magukat! Illetve azon emberek csoportját sem, akik nem csupán kíváncsiságból vettek részt Horthy Miklós újratemetésén Kenderesen, hanem például tiszteletb?l, szeretetb?l stb.! Vajon nekik sem lehet helyük a nap alatt? Az ilyen emberek ugyanis a dal szerint gondolkodásuk miatt „rohadékok”, fölakasztandók. (Arról talán nem érdemes beszélni, hogy valószín?leg a 90-es évek hazai sajtóviszonyai miatt az alkotók nem tudtak arról, hogy a Gulag táborokhoz hasonló módon megsemmisítésre ítélt „*újgazdagok*” leginkább az MSZP köreib?l kerültek ki, márpedig biztosan nem Gyurcsány Ferencre, Máté Lászlóra, Hujber Ottóra stb. gondoltak, hogy csapjon szét közöttük „*néhány balos hadosztály*”.)

És akkor álljon itt egy másik példa! Nem véletlenül idéztem az el?bb a korábban a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) ügyviv?jeként tényked?, az emberi jogi ügyekben járatos jogászt, Schiffer Andrást többször, aki az LMP nevében azt mondta, hogy Bayer cikke kimeríti a közösség elleni izgatás tényállását. Álláspontját azzal támasztotta alá, hogy a szólásszabadság határát az jelenti, ha valaki tev?legesen uszít egy meghatározott társadalmi csoport elleni cselekedetekre, majd hozzátette: az LMP reméli, hogy a cikk felkelti az illetékes hatóságok figyelmét.

Pár évvel ezel?tt Schiffer még egészen másként gondolkodott. Akkor, amikor egy hozzá hasonlóan liberális fiatalember, Paizs Miklós – m?vésznevén Sickratman – közreadta kompozícióját Mi a szar ezen a magyar ugaron? címmel. Az internetr?l ma is háborítatlanul letölthet? dal szövege szerint „mindenki hülye a jobboldalon”, és „meg kell tisztítani t?lük az emberiséget”. Emlékeztetésképp íme néhány elfogadhatatlan idézet a szövegb?l: „*Na, újra*

veszem, hogy kit mire ítélek, s a végrehajtásra mindenkit felkérek. Ha mentek az utcán, és jönnek a tetvek, az ítéletem rájuk ezek lesznek. Orbán Viktort élve megnyúzni, Lovas Istvánt kibelezni, kiherélni, Kövér Lászlót lámpavasra kötni, Csurka Istvánt jégcsákánnyal ütni, Bencsik András késhegyre szúrni, az összes Magyar Nemzetest fejbe rúgni. […] Hát ilyenekb?l áll ez a jobboldal, menjenek a picsába, de azonnal! Üssed, verjed, kúrjad, szúrjad, vágjad, akasszad! Élve ne hagyjad! Figyelj, én t?led csak egyet kérek, tisztítsd meg t?lük az emberiséget, balra át, balra át, áldja meg az Isten Horn Gyulát!"

A jobboldalon óriási indulatokat kiváltó verset akkor közzétette a Schiffer András vezette TASZ is a honlapján, de a dal olyan sikert aratott a liberális értelmiség hangadói között, hogy Fiala János sem tudott ellenállni a kísértésnek, s egy vesztett pert kockáztatva leadta a rádióm?sorában. Pedig e dal ugyancsak mélyebb elemzése nélkül is könnyen belátható, hogy „tev?legesen uszít meghatározott társadalmi csoport elleni cselekedetekre", s hogy – tekintettel a korlátlan hozzáférésre – mind a mai napig felkelthetné az illetékes hatóságok figyelmét.

A Bayer-cikk után tett jogi nyilatkozat után megkérdeztük a mára a parlamentben ül? LMP-s politikust, hogy ha Bayer cikkét uszítónak tartja, akkor Paizs Miklós daláról ma hogyan vélekedik? A politikus a kérdésre szokásos liberális választ adott. Álláspontjának alátámasztásához a jogiakon túl keresett érveket, ami az az eset, amikor végképp felborul a rend, amikor a szavak végképp elvesztik az értelmüket, s ami a demokrácia, a jogállam megsz?néséhez vezet.

Meglepetésre Schiffer m?fajelméleti okfejtésbe kezdett, mondván, hogy egy politikai lapban megjelent cikkel ellentétben az er?szak közvetlen veszélyét egy zeneszám nem veti fel, s hogy a Bayer-cikk és a gy?lölköd? zeneszám jogi megítélését alapvet?en a kontextus, így például a m?faj határozza meg. Majd azt állította, hogy a TASZ honlapjára azért került ki a szöveg, mert a szervezet így vállalt szolidaritást a szerz?vel, aki ellen a rend?rség akkor közösség elleni izgatás miatt nyomozást rendelt el, s a TASZ jogvéd? szervezetként így kívánt tiltakozni az alkotót ér? hatósági vegzatúra miatt.

Tegyük hozzá, érthetetlen, vajon miért nem érdekelt a liberálisok között senkit Sickratman durva agresszivitása. S vajon az LMP hogyan vélekedik ma a szerz?i és a véleményszabadság érvényesülésér?l, ha azt reméli, hogy a cikk automatikusan felkelti az illetékes hatóságok figyelmét, s Bayert – Sickratmannel ellentétben – tényleg elviszik a rend?rök. „*Megérteni akarom Bayert, nem pedig megbocsátani neki*" – összegez Szummer Csaba pszichológus a cikke végén. A világ azonban bonyolultabb. A dolgok megismeréséhez és megértéséhez a jobboldal és a liberális oldal is alapos vizsgálatra szorul.

Az ehhez használt módszerekb?l pedig a kett?s mércét szám?zni kell.

D. Horváth Gábor - mno.hu

Ajánló